

ventning, at vi endnu skulde være modne til en Forbedring af disse Forhold. Al nei! Naar man studerer Karakteren af de Begivenheder, som danne Vendepunkterne i de enkelte Landes Historie, saa finder man, at der ofte skal endnu Mere til, inden Herregaardene træde tilbage for at give Plads til Folket. Det Tidspunkt kan endnu ikke antages at være kommet, da vi kunne komme bort fra dette og faae et virkeligt Systemstifte, saa at de, der ville arbejde sammen, kunne komme dertil uden Universtitetsrusler om det „tomme Rum“ eller Sligt — dette Væsen eller Uvæsen, som nu er kommet op — og komme til at arbejde under saadanne Forhold, at vi een Gang for alle kunne forjage alle de Spøgelser, de være sorte eller røde, der opstaa under saadanne Situationer. Det er som sagt ingenlunde antageligt, at vi ere modne endnu til dette; men den Tid maa komme. Enten kommer den Tid, da der sidder her en Forsamling, sendt — undskyld jeg bruger det Ord — ikke af Mænd, men af Mandfolk, af Mandslinger, Folk uden Mening, og at Thinget svarer dertil eller ogsaa maa jeg sige, at den Tid maa komme, da det Mobsatte er Tilfelbet. Men inden den kommer, er det ogsaa min Mening, at vi Alle, der ere Grundlovens Benner, have den dobbelte Opgave — og derom tror jeg, at vi Alle kunne være enige — ikke blot ved Fasthed, men ogsaa ved Befindighed at værgе vor Friheds Ret. Vi kunne meget godt, og vi bør, fremstille den truende Fare paa den ene Side, men til den anden Side maa vi efter min Mening ogsaa værgе os imod Udfælsler og Overfælsler. Thi det er ikke nok for de friske Mænd, der ville være med til at værgе Folkethinget mod Gomygelse, at vi faae forandret den nuværende Situation, men det er nødvendigt, at der efter denne Forandring vil kunne bestaa en saadan Tilstand, at de gode Kræfter ville kunne arbejde med hinanden og finde Udvæite for at føre vor Udvikling rolig og godt fremad. Det er derfor min Opfattelse, at vi, skjøndt jeg ingenlunde betragter denne Stilling som mørk, naar man endelig vil sprænge denne Finantslov, som Folkethinget her byder ligesom ifjor, saa maa man tage denne Stilling; det gaar ikke an at blinke med Øinene derfor, jeg mener, at vi kunne gjerne gaa Fremtiden trostigt imøde. Men to Ting tror jeg imidlertid, at vi skulle iagttage, det er Fasthed, parret med Befindighed.

Anden Viceformand (Høgsbro): Det vilde være ønskeligt, om vi kunde slutte Forhandlingerne i dette Møde, og jeg skal derfor forsøge, om det ikke vil kunne lykkes, skjøndt der er flere Talere indtegnet. Jeg vil tillade mig at anmode dem om saavidt muligt at fatte sig i Korthed.

Wederkinds-Madsen: Jeg ønsker kun at gjøre et Par korte Bemærkninger til et Par ærede Medlemmer og først til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds (Nimestad). Da imidlertid den ærede Dødsfører for Finantsudvalget temmelig udførlig har kritiseret det ærede Medlems Udtalelser, kan jeg fatte mig meget fort. Jeg kan jo ikke være Andet end meget tilfreds med, at det ærede Medlem erklærer, at han ikke er nogen Tilhænger af provisoriske Finantslove, men det forekommer mig dog at være en Mærkelighed, at det ærede Medlem ikke havde et eneste misbilligende Ord til dette Ministerium, der ikke alene een Gang har udstedt en provisorisk Finantslov, men som ogsaa efter den høitærede Finantsministers Udtalelse synes at staa paa Nippet til at gjentage Forsøget. Det forkom mig at være en Inkonsekvens, at det ærede Medlem, der i Samlingen 1864—65 erklærede, at en provisorisk Finantslov ifølge hans Mening var en total Død for en konstitutionel fri Forfatning, idag ikke har et eneste oppositionelt Ord overfor denne Regjering. Til det ærede Medlem fra Kristianshavn (Paulsen), der igaar fremkom med en meget stærk Replik til mig, skal jeg tillade mig at bemærke, at det jo i og for sig ikke forekommer mig saa forunderligt, at han er en sympathetisk Tilhænger af dette Ministerium, thi det har viist sig, at det jo ikke er en saa ganske behagelig Sag at opponere imod det. Jeg ønsker ikke hermed at sige, at det ærede Medlem, naar han sympathiserer med dette Ministerium, derved skulde handle mod sin Overbevisning; men jeg ønsker kun at konstatere eller notere, at det er saa naturligt, at en underordnet Embedsmand følger den Overordnede. Naar det ærede Medlem endvidere bemærkede, at han ikke lagde synderlig Vægt paa, hvad jeg sagde, kan jeg returnere denne Kompliment; hvad det ærede Medlem fremkommer med her i Salen, og hvad hans Mening overhovedet maa være, er mig i og for sig den ligegyldigste Ting af Verden. Naar det ærede Medlem bemærkede, at jeg ikke vil Overenskomst, skjøndt vor